

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

http://www.vlada.si

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

PREDSEDNIK DRŽAVNEGA ZBORA

EVA: 2013-2130-0014
Številka: 00726-22/2013/10
Datum: 12. 9. 2013

Prejeto:	12-09-2013
Šifra:	300-01/13-15/1
Povezava:	
EPA:	1418-VI
EU:	
Sign. zn.:	
Kratika:	

Vlada Republike Slovenije je na 23. redni seji dne 12. 9. 2013 določila besedilo:

- Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o podpornem okolju za podjetništvo – nujni postopek,

ki vam ga pošiljam v obravnavo in sprejem na podlagi 143. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo in 105/10).

Vlada Republike Slovenije predlaga Državnemu zboru, da predlog zakona obravnava po nujnem postopku, saj se s sprejetjem zakona lahko preprečijo težko popravljive posledice za delovanje države, ki bi lahko nastale, če zakon ne bi bil sprejet.

Z novelo zakona se tako odpravlja omejitev dodeljevanja razvojnih spodbud izključno gospodarskim družbam in s.p.-jem, s čimer se zakon prilagaja trenutnim gospodarskim razmeram. V trenutnih gospodarskih razmerah je izjemno pomembno, da se rešujejo zdrava jedra podjetij, ki bi v nasprotnem primeru propadla, z različnimi poslovnimi modeli. V primeru, da se zdrava jedra podjetij ne bodo rešila se bo posledično povečevala stopnja brezposelnosti, kar bi imelo dodaten negativni vpliv na slabo stanje v gospodarstvu. S spremembo zakona bomo razširili krog potencialnih upravičencev sredstev in jim s tem omogočili dostop do razvojnih spodbud države za podjetništvo in inovativnost, ne glede na njihovo pravno obliko.

Sprememba zakona bo tako na primer omogočala, da bodo v prihodnje lahko na javnih razpisih kandidirale tudi zadrage, ki po sedaj veljavnem zakonu te možnosti niso imele, so pa v zadnjem času ena izmed pravnih oblik, ki omogočajo zaposlenim, da ohranijo (vsaj del) proizvodnje tistih podjetij, ki so zašla v težave oz. stečaj in s tem prispevajo k ohranitvi delovnih mest, kar je v trenutni gospodarski situaciji izrednega pomena. Ministrstvo zato ocenjuje, da bi z vidika enakopravne obravnave zadrug v primerih, ko zadrage neposredno izvajajo določeno gospodarsko dejavnost (pa za izvajanje te dejavnosti niso organizirane kot gospodarska družba po ZGD-1), bilo nujno upoštevati zadrage tudi pri izvajanju ukrepov, ki so sicer namenjeni spodbujanju podjetij skladno z ZGD-1.

Identificirali smo projekt iz lesno predelovalne panoge, v regiji, ki se sooča z visoko brezposelnostjo. Brez spremembe zakona sofinanciranje projekta ni mogoče. Navedeno pomeni, da se bo zgodila huda nepopravljiva škoda tako za regijo, ki se v tem trenutku sooča z visoko nezaposlenostjo kot za lesno predelovalno panogo v Sloveniji, v kateri število zaposlenih in podjetij naglo upada. Predlog zakona bo preprečil nastanek večje materialne škode zaposlenim, gospodarstvu in tudi proračunu Republike Slovenije in je usmerjen k oživitvi gospodarske aktivnosti v Sloveniji.

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena Poslovnika Vlade Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 43/01 (23/02 – popr.), 54/03, 103/03, 114/04, 26/06, 21/07, 32/10, 73/10, 95/11 in 64/12) in 235. člena Poslovnika državnega zbora določila, da bodo kot njeni predstavniki pri delu Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- mag. Stanko Stepišnik, minister za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- Andreja Kert, državna sekretarka, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- mag. Sabina Koleča, generalna direktorica Direktorata za podjetništvo, konkurenčnost in tehnologijo, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo.

PRILOGA: 1

Tanja ŠARABON
GENERALNA SEKRETARKA

**NUJNI POSTOPEK
EVA 2013-2130-0014**

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PODPORNEM OKOLJU ZA PODJETNIŠTVO

I. UVOD

1 OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJETJE PREDLOGA ZAKONA

Zakon o podpornem okolju za podjetništvo (ZPOP-1) (Uradni list RS, št. 102/07) je Državni zbor Republike Slovenije sprejel 23. oktobra 2007, spremembe in dopolnitve (ZPOP-1A) (Uradni list RS, št. 57/2012) pa 18. julija 2012.

Namen tokratnih sprememb in dopolnitev zakona je, da se **spremeni opredelitev izraza podjetje** v zakonu in s tem razširi krog morebitnih upravičencev sredstev tudi na druge pravne in fizične osebe, ki opravljajo gospodarsko dejavnost, npr. zadruge, zavode in posameznike, ki samostojno opravljajo registrirano dejavnost oziroma s predpisom določeno dejavnost kot samozaposlene osebe.

Sprememba je tudi v skladu s Strategijo razvoja socialnega podjetništva za obdobje 2013–2016, ki jo je Vlada RS sprejela 25. 7. 2013 in zavezuje Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo k proučitvi možnosti za prilagoditev zakonodaje o podpornem okolju za podjetništvo tako, da se socialnim podjetjem omogoči koriščenje ukrepov podpornega okolja.

Strategija razvoja socialnega podjetništva vključuje tri strateške cilje:

1. povečanje prepoznavnosti socialnega podjetništva in vedenje o načelih socialnega podjetništva,
2. izpopolnitev obstoječega podpornega okolja za podjetništvo ter
3. spodbujanje zaposlovanja ranljivih skupin na trgu dela.

Prav tako je sprememba skladna z usmeritvami Evropske komisije, ki ne omejuje statusnopravne oblike podjetja pri dodeljevanju spodbud v podjetništvu. Uredba Komisije (ES) št. 800/2008 z dne 6. avgusta 2008 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive s skupnim trgom z uporabo 87. in 88. člena pogodbe (v nadaljevanju: Uredba o splošnih skupinskih izjemah) (UL L št. 214 z dne 9. 8. 2008, str. 3) opredeljuje mala, srednje velika in velika podjetja ne glede na obliko njihove organiziranosti.

Razlog za uvedbo spremembe so tudi spremenjene gospodarske razmere v Sloveniji, saj se zaradi finančne in gospodarske krize vse bolj uveljavljajo različne oblike organiziranosti podjetij (ne le po Zakonu o gospodarskih družbah, ZGD-1, kot je bilo določeno v veljavnem ZPOP-1).

Prav tako se **spreminjajo členi zakona, ki opredeljujejo Program ukrepov za spodbujanje podjetništva in konkurenčnosti** kot dokument, na podlagi katerega resorno ministrstvo izvaja ukrepe. Nadomeščata ga Slovenska industrijska politika (sprejeta na Vladi RS v februarju 2013) in Uredba o spodbudah za podjetništvo in inovativnost, v kateri bodo opredeljeni pogoji, merila in vrste

spodbud, prav tako pa bo podlaga za priglasitev shem državnih pomoči.

Vizija Slovenske industrijske politike (SIP) je, da bo z izboljšanjem poslovnega okolja, podpore podjetništvu in inovacijam ter razvojem obetavnih tehnoloških in industrijskih področij, ki odgovarjajo na družbene izzive, ustvarila možnosti za kontinuirano prestrukturiranje obstoječe industrije v energetsko, materialno, okoljsko in družbeno učinkovito industrijo znanja in inovativnosti za nova, trajnejša in kakovostnejša delovna mesta ter večjo vpetost v mednarodne tokove poslovanja.

SIP nadomešča Program ukrepov za spodbujanje podjetništva in konkurenčnosti z vidika vsebine in usmeritev za pripravo in izvedbo ukrepov v prihodnjem obdobju. Uredba o spodbudah za podjetništvo in inovativnost pa bo pravna podlaga za dodeljevanje državnih pomoči (regionalnih, za MSP, rizični kapital, raziskave, razvoj in inovacije, usposabljanje in najmanjše pomoči (»de minimis«)).

V Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o podpornem okolju za podjetništvo (ZPOP-1A, Uradni list RS, št. 57/12) se črta 6. člen prehodnih in končnih določb, ki ustvarja pravno podlago za pripojitev Javnega sklada RS za podjetništvo k Javnemu skladu RS za regionalni razvoj in razvoj podeželja. V skladu z odločitvijo Vlade RS po sprejetju ZPOP-1A spojitve ni bilo in je zato določba v zakonu nepotrebna. Sklada nadaljujeta sodelovanje in ukrepe, ki se dopolnjujejo z vidika vsebine in tudi ciljnih skupin. Za ustvarjanje učinkovitega finančnega okolja ni potrebna združitev javnih skladov.

2 CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj sprememb in dopolnitev zakona je razširiti krog morebitnih upravičencev do sredstev na javnih razpisih, ki jih izvajajo Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo in njegove izvajalske institucije ter drugi organi, ki izvajajo oziroma bodo izvajali razpise na podlagi tega zakona. Zaradi spremenjenih tržnih in gospodarskih razmer je treba omogočiti dostop do virov financiranja čim več subjektom. Cilj zakona je ustvariti razmere, da se vsem pravnim in fizičnim osebam, ki se ukvarjajo z gospodarsko dejavnostjo, zagotovi, da so pri pridobivanju razvojnih spodbud v podjetništvu in inovativnosti izenačeni z gospodarskimi subjekti, ustanovljenimi v skladu z ZGD-1.

Cilj je tudi usklajevanje z usmeritvami Evropske komisije, ki ne omejuje dodeljevanja spodbud glede na statusnopravno organiziranost podjetij.

Cilj je zamenjati sedanjí programski dokument – Program ukrepov za spodbujanje podjetništva in konkurenčnosti – s Slovensko industrijsko politiko ter ustvariti pravno podlago za sprejetje Uredbe o ukrepih za podjetništvo in inovativnost, ki bo hkrati pravna podlaga za priglasitev shem državnih pomoči. Njeno sprejetje je predvideno v enem leta od uveljavitve zakona.

Z novelo zakona se tudi črta 6. člen ZPOP-1A, ki je ustvaril pravno podlago za pripojitev Javnega sklada RS za podjetništvo k Javnemu skladu RS za regionalni razvoj in razvoj podeželja, saj sklada nista bila združena.

2.2 Načela

Zakon sledi enakim načelom kot ZPOP-1, ki temelji na temeljnih vrednotah podjetništva, na spoznanjih ekonomske teorije o sodobni podjetniški politiki in njenih ukrepih, priporočilih Evropske unije za uresničevanje skupnih strateških ciljev, ki naj bi razvili Evropo v (najbolj) dinamično in konkurenčno gospodarstvo (na svetu), na razvojnih usmeritvah Slovenije in izkušnjah z najboljšimi praksami pri podjetniški podpori.

Zakon temelji na teh načelih:

- **Celovita podpora.** Podporni ukrepi države naj bi zagotovili potrebno podporo morebitnim podjetnikom in delujočim podjetjem v celotnem podjetniškem procesu, od razvijanja poslovne

zamisli do njene realizacije in rasti podjetja, z učinkovito kombinacijo finančnih in nefinančnih oblik podpore.

- **Enak dostop.** Ukrepi države za krepitev podpornega okolja za podjetništvo se izvajajo na način, ki zagotavlja uresničevanje načela enakega dostopa in enakovredne obravnave.
- **Usmerjenost na najmanjše gospodarske subjekte.** Mala in zlasti mikropodjetja so najbolj dinamičen, vendar hkrati najranljivejši del gospodarstva. Ukrepi države se izvajajo tako, da je omogočena podpora najmanjšim gospodarskim subjektom in so zato prednostno usmerjeni v podporo mikro, malim in srednje velikim podjetjem in njihovim oblikam sodelovanja in povezovanja. Hkrati pa smo usmerjeni v njihovo rast in razvoj, in sicer mikro/malih v srednje velika in srednje velikih v velika podjetja.
- **Skladen regionalni razvoj.** Izgrajevanje podpornega okolja za podjetništvo bo zagotavljalo spodbudne in dolgoročno stabilne možnosti za nastajanje in poslovanje podjetij na vsem prostoru države z upoštevanjem načela enakovredne regionalne pokritosti.
- **Zagotavljanje kakovostne podpore.** Država bo pri razvoju podpornega okolja zagotavljala določene standarde kakovosti izvajanja podpornih storitev, zato bo podpirala le subjekte, ki bodo lahko zagotovili take standarde.
- **Učinkovitost porabe javnih sredstev.** Uporaba javnih sredstev za izvajanje ukrepov po tem zakonu mora zagotavljati preglednost, namenskost in učinkovitost porabe.
- **Načrtovanje in spremljanje ukrepov.** Država bo zagotovila strokovno spremljanje in vrednotenje ukrepov in njihovih učinkov zaradi učinkovitosti porabe in prilagajanja ukrepov spremenjenim potrebam MSP.
- **Javnost.** Rezultati programov, financiranih iz javnih sredstev po tem zakonu, so javni z omejitvami, določenimi s predpisi, ki urejajo varstvo podatkov, varstvo intelektualne lastnine in varstvo avtorskih pravic.

2.3 Poglavitne rešitve

Predstavitev predlaganih rešitev:

- razširitev kroga morebitnih upravičencev sredstev;
- Slovenska industrijska politika (sprejeta na Vladi RS februarja 2013) in Uredba o spodbudah za podjetništvo in inovativnost (sprejeta v enem letu od uveljavitve zakona) nadomeščata Program ukrepov za spodbujanje podjetništva in konkurenčnosti kot dokument, na podlagi katerega Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo izvaja ukrepe;
- črtanje 6. člena prehodnih in končnih določb ZPOP-1A, ki določa združitev javnih skladov.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima finančnih posledic za državni proračun in druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje zakona ni treba zagotoviti dodatnih finančnih sredstev v državnem proračunu.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predlog zakona se ne usklajuje s pravnim redom EU.

Ureditev v drugih pravnih sistemih smo pogledali z vidika podpornih institucij za spodbujanje podjetništva ter strategij v podjetništvu in industrijski politiki.

Madžarska ima dve vrsti organizacij, ki opravljajo storitve za podjetja na Madžarskem. Prve so institucije v državni lasti (ministrstva, razvojne agencije, skladi, zbornice itd.), ki so nedobičkonosne organizacije in je njihova pravna oblika zakonsko določena in omejena. Druga vrsta institucij, ki zagotavljajo storitve za razvoj podjetij, so dobičkonosne družbe, na primer svetovalci, inkubatorji ipd. Običajno so organizirani kot družbe z omejeno odgovornostjo. Uporabniki storitev, ki jih ponujajo ti subjekti, so upravičeni do teh storitev ne glede na njihovo pravnoorganizacijsko obliko. Strategije v podjetništvu se pripravljajo na ravni ministrstev, ki jih pripravijo po usklajevanju z drugimi ministrstvi.

Madžarska ima Nacionalno agencijo za razvoj (ki ima regionalne podružnice) in je odgovorna za obravnavanje strukturnih skladov. Izvaja razpise, namenjene malim in srednjim podjetjem.

Imajo še Venture finance Madžarska, Plc., ki upravlja program JEREMIE na Madžarskem. Ta institucija nima neposredne povezave z MSP-ji. Samo finančni posredniki (banke, fundacija za promocijo podjetij itd.), lahko vložijo vloge za pridobitev finančnih sredstev, ki se lahko dodelijo podjetjem. To pomeni, da lahko podjetja dobijo posojila, bančne garancije in tvegan kapitala prek teh finančnih posrednikov.

Na **Irskem** spodbude za podjetništvo niso omejene na gospodarske družbe. Na primer, dokument (Draft Guidelines and Key Criteria for the Review of Enterprise Entrepreneurship Education) poudarja nekatere ukrepe, ki podpirajo/spodbujajo podjetništvo v izobraževalnih ustanovah.

Socialni podjetniki Irska (Social Entrepreneurs Ireland) ponujajo tudi podporo za posameznike za spopadanje s socialnimi in okoljskimi vprašanji. Mladi socialni inovatorji (Young Social Innovators) spodbujajo izobraževanje in prakso socialnih inovacij med irsko mladino.

Strategija za podjetništvo je pripravljena na državni podlagi. Vsebuje jo dokument Javno posvetovanje o državni politiki podjetništva za Irsko 2013 (Public Consultation of the National Entrepreneurship Policy Statement for Ireland 2013).

Enterprise Irske in Enterprise Boards sta dva glavna nosilca za podjetnike/poslovno podporo. Enterprise Ireland je državna agencija, odgovorna za podporo razvoja proizvodnih in mednarodnih storitvenih podjetij. Enterprise Ireland zagotavlja financiranje podjetij, ki izpolnjujejo določena merila.

Obstaja 35 Enterprise Boards (CEB), ki zagotavlja podporo mikropodjetij/malih podjetij z manj kot 10 zaposlenimi na lokalni ravni. Veliko je tudi inkubatorjev.

MicroFinance Ireland zagotavlja posojila za novoustanovljena in rastoča podjetja.

Danska ima nacionalno strategijo za podjetništvo (Denmark – a nation of solutions: Enhanced cooperation and improved frameworks for innovation in enterprises).

Sredstva za regionalni razvoj so dodeljena vsaki od petih regij, kar Danci imenujejo "vækstforum", ko se lahko zaprosi za finančno podporo. "Vækstforum" potem priporoča izbrane kandidate na danski Business Authority, ki sprejme končno odločitev. Podjetja se lahko prijavijo tudi na "vækstfonden" za finančno podporo. Posebej za energijo se je mogoče prijaviti na EUDP, Danski agenciji za energijo.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMELO SPREJETJE ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

/

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

/

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike

/

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo

Predlog zakona bo imel pozitivne posledice za gospodarstvo, saj širi krog upravičencev, ki bodo konkurirali za pridobitev finančnih sredstev in drugih oblik podpore za podjetništvo. Poleg gospodarskih družb in samostojnih podjetnikov posameznikov bodo tako upravičene še zadruge, zavodi, fizične osebe, ki opravljajo registrirano dejavnosti, itd.

Pozitivno vpliva predlog zakona tudi na finančno okolje, saj ne bo združitve javnih skladov, ki opravljata dopolnilne ukrepe za gospodarstvo in se njuni ukrepi ne podvajajo – z vidika vsebine in tudi prejemnikov sredstev.

6.4 Presoja posledic na socialnem področju

/

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja

/

6.6 Izvajanje sprejetega predpisa

/

6.7 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o podpornem okolju za podjetništvo (Uradni list RS, št. 102/07 in 57/12) se v 3. členu prva alineja spremeni tako, da se glasi:

»podjetje« je vsaka pravna ali fizična oseba, ki se ukvarja z gospodarsko dejavnostjo, ne glede na njeno pravno obliko«.

2. člen

4. in 5. člen se spremenita tako, da se glasita:

»4. člen

(industrijska politika)

- (1) Temeljni dokument načrtovanja v podjetništvu in pri inovativnosti na državni ravni je strategija, ki opredeljuje industrijsko politiko Republike Slovenije. Strategijo sprejme Vlada Republike Slovenije na predlog ministrice oziroma ministra, pristojnega za gospodarstvo (v nadaljnjem besedilu: minister, pristojen za gospodarstvo).
- (2) Strategija je skladna s strateškimi razvojnimi dokumenti Republike Slovenije.
- (3) Industrijska politika postavlja usmeritve, ki že vsebujejo ukrepe za povečanje konkurenčnosti poslovnega okolja, krepitev podjetništva in inovacijske sposobnosti gospodarstva, učinkovit odgovor na družbene izzive ter aktivnosti za trajnostni razvoj industrije.

5. člen

(razvojne spodbude za podjetništvo in inovativnost)

(1) Razvojne spodbude so spodbude, namenjene spodbujanju podjetništva in inovativnosti, ki prispevajo k uresničevanju temeljnih ciljev tega zakona. Razvojne spodbude so povratna ali nepovratna sredstva za:

- regionalne spodbude,
- mikropodjetja, mala in srednje velika podjetja (MSP),
- rizični kapital,
- raziskave, razvoj in inovacije,
- usposabljanje,
- spodbude po pravilu »de minimis« in
- druge neposredne in posredne spodbude.

(2) Kadar za razvojne spodbude kandidirajo podjetja, morajo izpolnjevati te pogoje:

- da ima podjetje sedež v Republiki Sloveniji,
- da podjetje ni podjetje v težavah skladno s Smernicami skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah,
- da podjetje nima neporavnanih obveznosti do Republike Slovenije iz javnih dajatev in prispevkov.

(3) Osnovna merila za dodeljevanje razvojnih spodbud podjetjem so:

- prispevek k doseganju ciljev, opredeljenih v industrijski politiki,
- kakovost projekta,
- finančna konstrukcija projekta in
- usposobljenost za izvedbo projekta.

(4) Podrobnejše pogoje, merila in vrste spodbud za podjetništvo in inovativnost določi Vlada Republike Slovenije z uredbo.«

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

3. člen

V Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o podpornem okolju za podjetništvo (ZPOP-1A, Uradni list RS, št. 57/12) se črta 6. člen.

4. člen

Uredbo iz spremenjenega 5. člena zakona izda Vlada Republike Slovenije v enem letu od uveljavitve tega zakona.

5. člen

Do izdaje uredbe iz spremenjenega 5. člena zakona se uporablja Program ukrepov za spodbujanje podjetništva in obstoječe sheme državnih pomoči.

6. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Namen spremembe zakona je razširiti krog upravičencev, ki so lahko morebitni prejemniki sredstev na javnih razpisih, ki jih izvedejo Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo ter njegove izvajalske institucije in upravičenci do drugih spodbud, ki jih izvajajo ministrstvo in njegove izvajalske institucije na državni ravni ter subjekti podjetniškega in inovativnega okolja na lokalni ravni. Po trenutni ureditvi je morebitni upravičenec lahko le gospodarska družba ali samostojni podjetnik, ustanovljen v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

Opredelitev podjetja je povzeta po Uredbi Komisije (ES) št. 800/2008 z dne 6. avgusta 2008 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive s skupnim trgom z uporabo 87. in 88. člena pogodbe (Uredba o splošnih skupinskih izjemah).

Na primer, zadrage in druge pravne osebe, ki opravljajo gospodarsko dejavnost se prav tako lahko ukvarjajo z gospodarsko dejavnostjo in postajajo vedno aktualnejše tudi v RS, zato ne vidimo razloga za njihovo izključenost pri pridobivanju ugodnih finančnih instrumentov le zaradi pravnoorganizacijske oblike. Nadalje bi lahko bili upravičenci pri nekaterih finančnih instrumentih tudi fizične osebe – posamezniki, ki samostojno opravljajo registrirano dejavnost oziroma s predpisom določeno dejavnost kot samozaposlene osebe ter druge fizične osebe, ki opravljajo gospodarsko dejavnost.

Sprememba je tudi v skladu s Strategijo razvoja socialnega podjetništva za obdobje 2013–2016, ki zavezuje Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo k proučitvi možnosti za prilagoditev zakonodaje o podpornem okolju za podjetništvo tako, da se omogoči dostop socialnim podjetjem h koriščenju ukrepov podpornega okolja.

K 2. členu

Spreminjajo se členi zakona, ki opredeljujejo Program ukrepov za spodbujanje podjetništva in konkurenčnosti kot dokument, na podlagi katerega resorno ministrstvo izvaja ukrepe. Tega nadomeščata Slovenska industrijska politika (sprejeta na Vladi RS v februarju 2013) in Uredba o spodbudah za inovativnost in podjetništvo, v kateri bodo opredeljeni pogoji, merila in vrste spodbud.

K 3. členu

Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo in Vlada RS sta v oktobru 2012 sprejela odločitev, da pripojitve Javnega sklada Republike Slovenije za podjetništvo k Javnemu skladu Republike Slovenije za regionalni razvoj in razvoj podeželja ne bo. Določba je nepotrebna in se črta.

K 4. členu

Člen določa rok za sprejetje Uredbe o spodbudah za podjetništvo, ki je eno leto od uveljavitve zakona. Ker je za 1. 7. 2014 predviden začetek veljavnosti nove Uredbe Evropske Komisije o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive s skupnim trgom, je sprejetje slovenske uredbe predviden po tem.

K 5. členu

V prehodnem obdobju, do sprejetja uredbe iz 2. člena tega zakona, se uporabljata veljavni Program ukrepov za spodbujanje podjetništva in obstoječe sheme državnih pomoči.

K 6. členu

Člen določa začetek veljavnosti zakona, in sicer začne zakon veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Ker predlagana zakonska novela ne predvideva celovitejših rešitev, je določen najkrajši rok za sprejetje zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

3. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

- »podjetje« je gospodarski subjekt, organiziran kot gospodarska družba ali samostojni podjetnik posameznik,
- »srednje veliko podjetje« je podjetje, ki ima manj kot 250 zaposlenih in katerega letni prihodek ne presega 50 milijonov eurov, oziroma letna vrednost aktive pa ne presega 43 milijonov eurov,
- »malo podjetje« je podjetje, ki ima manj kot 50 zaposlenih in katerega letni prihodek ne presega 10 milijonov eurov, oziroma letna vrednost aktive pa ne presega 10 milijonov eurov,
- »mikro podjetje« je podjetje, ki ima manj kot 10 zaposlenih in katerega letni prihodek ne presega 2 milijonov eurov, oziroma letna vrednost aktive pa ne presega 2 milijonov eurov.

4. člen

(program ukrepov)

(1) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) sprejme na predlog ministrice, pristojne za gospodarstvo ali ministra, pristojnega za gospodarstvo (v nadaljnjem besedilu: minister, pristojen za gospodarstvo) program ukrepov za spodbujanje podjetništva (v nadaljnjem besedilu: program ukrepov) praviloma za obdobje petih let oziroma za obdobje veljavnosti nacionalnega

razvojnega programa.

(2) Program ukrepov in razvojni programi pokrajin so usklajeni. Program ukrepov je skladen s pravili za dodeljevanje državnih pomoči.

5. člen

(vsebina programa ukrepov)

Program ukrepov določa ukrepe in instrumente države, namenjene spodbujanju podjetništva, ter pogoje, merila in kriterije za porabo javnih sredstev in kazalnike za spremljanje učinkovitosti porabe javnih sredstev na področjih:

- spodbujanja podjetništva in dviga podjetniške kulture, izobraževanja in usposabljanja za podjetništvo, odpravljanja administrativnih ovir pri nastajanju in delovanju podjetij, izboljševanja dostopa podjetij do podjetniških informacij in storitev (v nadaljnjem besedilu: podjetniško okolje),

- spodbujanja inovativnosti v podjetjih, izboljševanja pogojev za razvoj in prenos znanja v gospodarstvo, spodbujanja podjetniških vlaganj v raziskave, razvoj in inovacije, spodbujanja povezovanja podjetij, spodbujanja povezovanja podjetij z raziskovalnimi in izobraževalnimi organizacijami ter ustvarjanja ugodnega okolja za nastajanje in delovanje inovativnih podjetij (v nadaljnjem besedilu: inovativno okolje),

- financiranja razvojnih naložb in izboljševanja dostopa podjetij do virov financiranja razvojnih naložb (v nadaljnjem besedilu: finančno okolje).

6. člen

(1) Javni sklad Republike Slovenije za podjetništvo, ki je bil ustanovljen z Ustanovitvenim aktom Javnega sklada Republike Slovenije za podjetništvo (Uradni list RS, št. 112/04), se pripoji k Javnemu skladu Republike Slovenije za regionalni razvoj in razvoj podeželja.

(2) Javni sklad Republike Slovenije za podjetništvo do vpisa pripojitve v sodni register nadaljuje z delom na podlagi Zakona o podpornem okolju za podjetništvo (Uradni list RS, št. 102/07).

(3) Članom nadzornega sveta in direktorju Javnega sklada Republike Slovenije za podjetništvo preneha mandat z dnem vpisa pripojitve v sodni register.

(4) Javni sklad za spodbujanje podjetništva, skladnega regionalnega razvoja in razvoja podeželja z dnem vpisa pripojitve v sodni register prevzame od Javnega sklada Republike Slovenije za podjetništvo vse zaposlene javne uslužbenke, premoženje, sredstva, opremo, pravice in obveznosti, nedokončane zadeve, dokumentacijo in arhivsko gradivo in se v pravnem prometu šteje kot njegov univerzalni pravni naslednik.

V. PRILOGE

U R E D B A

o razvojnih spodbudah za podjetništvo in inovativnost (osnutek)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina uredbe)

Ta uredba določa podrobnejše pogoje, merila in vrste razvojnih spodbud za spodbujanje podjetništva in inovativnosti (v nadaljnjem besedilu: razvojna spodbuda).

2. člen (pomen uporabljenih izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, pomenijo:

- upravičeni stroški so stroški, ki se lahko sofinancirajo po tej uredbi;
- javna sredstva so javna sredstva iz lokalnih, regionalnih in državnih virov ter virov Evropske skupnosti;
- pomoč »de minimis« je pomoč, ki zaradi svoje višine ne izkrivlja ali ogroža konkurence. Pogoje za dodeljevanje tovrstnih pomoči določajo predpisi Evropske skupnosti, ki urejajo državne pomoči;
- lastna sredstva so sredstva prejemnika razvojne spodbude in posojila, ki jih je pridobil.

(2) Za razvrščanje gospodarskih družb in podjetij po velikosti na majhna, srednje velika in velika se po tej uredbi uporabljajo merila, ki jih opredeljuje Uredba Komisije (ES) št. 800/2008 z dne 6. avgusta 2008 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive s skupnim trgom z uporabo 87. in 88. člena pogodbe (v *nadaljevanju*: Uredba o splošnih skupinskih izjemah) (UL L št. 214 z dne 9. 8. 2008, str. 3).

3. člen (veljavnost uredbe)

(1) Ta uredba se uporablja za razvojne spodbude, ki jih dodeljuje ministrstvo, pristojno za gospodarstvo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), kot ukrep za izvajanje industrijske politike. Izvajanje posameznih ukrepov lahko ministrstvo z neposredno pogodbo prenese na svoje izvajalce, na podlagi izbirnega postopka pa tudi na osebe javnega in zasebnega prava.

4. člen (nameni, za katere se uporablja ta uredba)

Ta uredba se uporablja za razvojne spodbude za te namene:

- regionalna pomoč;

- mikro, mala in srednje velika podjetja (v nadaljevanju: MSP);
- rizični kapital;
- raziskave, razvoj in inovacije;
- usposabljanje;
- pomoč »de minimis«

5. člen

(načela pri dodeljevanju razvojnih spodbud)

(1) Razvojne spodbude se dodeljujejo na podlagi izvedenih javnih razpisov po načelu enakih pogojev za vse predlagatelje in neodvisnih meril ocenjevanja oziroma če so predlagatelji pravne osebe z nedobičkonosnim statusom, tudi na podlagi neposredne potrditve naložbe, skupine naložb ali programa.

(2) Razvojne spodbude, ki se nadzirajo z vidika državnih pomoči, se lahko dodelijo, če spodbujajo izvedbo projekta ali so nujno potrebne za njegovo uresničitev. Če je predlagatelj MSP, se projekt ne sme začeti izvajati pred oddajo vloge za odobritev razvojne spodbude, razen za pomoči, dodeljene po pravilu »de minimis«. Če je predlagatelj veliko podjetje, mora iz vloge izhajati skladnost z enim ali več merili:

- razvojna spodbuda bistveno vpliva na razširitev velikosti projekta,
- razvojna spodbuda bistveno vpliva na razširitev obsega projekta,
- razvojna spodbuda bistveno vpliva na povečanje zneska sredstev, ki ga bo predlagatelj porabil za projekt,
- razvojna spodbuda bistveno vpliva na hitrejše dokončanje projekta,
- razvojna spodbuda investicijske narave odločujoče vpliva na odločitev, da se bo projekt izvedel v posamezni regiji.

(3) Pri dodeljevanju razvojnih spodbud se poleg določb te uredbe upoštevajo tudi splošne in posebne določbe, ki se nanašajo na regionalno pomoč, na pomoč za svetovalne storitve v MSP, na udeležbo MSP na sejnih ter na pomoči za usposabljanje, Uredbe o splošnih skupinskih izjemah (UL L št. 214 z dne 9. 8. 2008, str. 3).

(4) Do razvojnih spodbud po tej uredbi niso upravičeni predlagatelji, ki imajo neporavnane obveznosti iz v preteklosti dodeljene razvojne spodbude, za katere je bilo ugotovljeno, da je nezakonita in nezdružljiva s skupnim trgom.

6. člen

(splošni pogoji pri dodeljevanju razvojnih spodbud)

Razvojna spodbuda se lahko dodeli, če predlagatelj izpolnjuje te pogoje:

- opravlja dejavnost v Republiki Sloveniji,
- ni v stečaju, prisilni poravnavi ali likvidaciji,
- ni dolgoročno plačilno nesposoben po tretjem odstavku 14. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 126/07) (ta pogoj velja le za gospodarske družbe in samostojne podjetnike posameznike),
- ni v težavah in ne prejema, pa tudi ni v postopku pridobivanja, finančne pomoči države po programu za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah. Mala in srednje velika podjetja, ki delujejo manj kakor tri leta od registracije, se ne

- obravnavajo kot podjetja v težavah, razen če ne izpolnjujejo meril za stečajni postopek po predpisih, ki urejajo finančno poslovanje podjetij,
- nima neporavnanih obveznosti do države,
 - ni za isti namen, ki ima sestavine državnih pomoči, že sofinanciran iz drugih javnih virov, oziroma skupna višina prejetih sredstev ne presega najvišje dovoljene višine sofinanciranja, ki jo določajo pravila za državne pomoči.

7. člen (seštevane pomoči)

Pri razvojnih spodbudah, ki se nadzirajo z vidika državnih pomoči, veljajo zgornje meje sofinanciranja upravičenih stroškov v okviru posameznih ukrepov ne glede na to, iz katerih javnih sredstev je pomoč dodeljena za posamezen namen in ali je pomoč dodeljena v okviru več shem ali individualnih pomoči hkrati. Pomoči se seštevajo. Pri seštevaju pomoči se upošteva tudi pomoč, dodeljena po pravilu »de minimis«. Če je predlagatelj v zadnjih treh letih prejel pomoč v obliki rizičnega kapitala, se odstotek sofinanciranja zmanjša za 20 odstotkov, vendar zmanjšanje ne sme presegati zneska prejetega rizičnega kapitala.

8. člen

II. REGIONALNE SPODBUDE

9. člen (regionalna pomoč za naložbe)

1. Sheme regionalne pomoči za naložbe in sheme pomoči za zaposlovanje so združljive s skupnim trgom v smislu tretjega odstavka 87. člena pogodbe in so izvzete iz obveznosti priglasitve po tretjem odstavku 88. člena pogodbe, če so izpolnjeni pogoji iz tega člena.
2. Pomoč je dodeljena v regijah, upravičenih do regionalne pomoči, kot je za državno članico določeno v odobreni karti regionalne pomoči za obdobje 2007–2013. Naložba mora ostati v regiji, ki prejema pomoč, najmanj pet let ali najmanj tri leta za MSP po dokončanju celotne naložbe. To ne preprečuje nadomestitve obratov ali opreme, ki je postala zastarela zaradi hitrih tehnoloških sprememb, če gospodarska dejavnost ostane v regiji najkrajše obdobje.
3. Intenzivnost pomoči v sedanjem bruto ekvivalentu dotacije ne preseže meje regionalne pomoči, ki se uporablja ob dodelitvi pomoči za posamezno regijo, ki prejema pomoč.
4. Razen pomoči, dodeljene za velike naložbene projekte, in regionalne pomoči za promet, se lahko meje, določene v tretjem odstavku, povečajo za 20 odstotnih točk za pomoč, dodeljeno malim podjetjem, ter za 10 odstotnih točk za pomoč, dodeljeno srednjim podjetjem.
5. Meje, določene v tretjem odstavku, se uporabljajo za intenzivnost pomoči, izračunano kot odstotek upravičenih opredmetenih in neopredmetenih stroškov naložbe ali kot odstotek ocenjenih stroškov plač zaposlene osebe, izračunanih za dve leti za delovno mesto, ustvarjeno neposredno z naložbenim projektom, oziroma s kombiniranjem obeh metod izračuna, če pomoč ne presega najugodnejšega zneska, ki izhaja iz uporabe ene oziroma druge metode izračuna.
6. Upravičenec mora zagotoviti finančni prispevek v višini vsaj 25 % upravičenih stroškov z lastnimi sredstvi ali zunanjim financiranjem v obliki, ki ni povezana s kakršno koli javno pomočjo, kadar je pomoč izračunana na podlagi opredmetenih ali neopredmetenih stroškov naložbe oziroma na podlagi pridobitve ob prevzemih. Toda finančni prispevek upravičenca

se ustrezno zniža, kadar največja intenzivnost pomoči, odobrena na podlagi državne karte regionalne pomoči za državo članico, in povečana v skladu četrtem odstavkom, presega 75 %. Če je pomoč izračunana na podlagi opredmetenih ali neopredmetenih stroškov naložbe, je treba uporabljati tudi pogoje iz sedmega odstavka.

7. Ob prevzemu poslovne enote se upoštevajo samo stroški nakupa sredstev od tretje osebe pod pogojem, da je transakcija potekala po tržnih pogojih. Če prevzem spremlja druge naložbe, se stroški, povezani s temi naložbami, prištejejo k stroškom nakupa.

Stroški, povezani s pridobitvijo sredstev z zakupom, razen zemljišča in stavb, se upoštevajo samo, če je zakup v obliki finančnega zakupa in vsebuje obveznost nakupa sredstev po poteku pogodbe. Za zakup zemljišča in stavb se mora zakup nadaljevati vsaj pet let po pričakovanem datumu dokončanja naložbenega projekta oziroma tri leta za MSP.

Razen za MSP in prevzeme so pridobljena sredstva nova. Pri prevzemih se odštejejo osnovna sredstva, pridobljena s pomočjo, ki je bila dodeljena že pred nakupom. Pri MSP se lahko upoštevajo tudi celotni stroški naložb v neopredmetena sredstva. Za velika podjetja so taki stroški upravičeni le do mejne vrednosti v višini 50 % upravičenih naložbenih stroškov za projekt.

8. Kadar je pomoč izračunana na podlagi stroškov plač, se delovno mesto ustvari neposredno z naložbenim projektom.

9. Z odstopanjem od tretjega in četrtega odstavka se lahko največja intenzivnost pomoči za naložbe v predelavo in trženje kmetijskih proizvodov določi v višini:

(a) 50 % upravičenih naložb v regijah, upravičenih po točki a 87. člena pogodbe, in 40 % upravičenih naložb v drugih regijah, upravičenih do regionalne pomoči, kot je za državno članico določeno v odobreni karti regionalne pomoči za obdobje 2007–2013, če je upravičenec MSP;

(b) 25 % upravičenih naložb v regijah, upravičenih po točki a tretjega odstavka 87. člena pogodbe, in 20 % upravičenih naložb v drugih regijah, upravičenih do regionalne pomoči, kot je za državno članico določeno v odobreni karti regionalne pomoči za obdobje 2007–2013, če ima upravičenec manj kot 750 zaposlenih ter/ali manj kot 200 milijonov EUR prometa, izračunanega v skladu s prilogo I k tej uredbi.

10. Da bi preprečili umetno razdelitev velikega naložbenega projekta v podprojekte, se veliki naložbeni projekt obravnava kot enoten naložbeni projekt, če naložbe v treh letih opravi isto podjetje ali podjetja in če je sestavljen iz osnovnih sredstev, ki so ekonomsko nedeljivo združena.

10. člen

(pomoč za novoustanovljena mala podjetja)

1. Sheme pomoči v korist novoustanovljenih malih podjetij so združljive s skupnim trgom v smislu tretjega odstavka 87. člena pogodbe ter so izvzete iz obveznosti priglasitve po tretjem odstavku 88. člena pogodbe, če so izpolnjeni pogoji iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena.

2. Upravičenci so mala podjetja.

3. Pomoč ne presega:

(a) 2 milijonov EUR za mala podjetja z gospodarsko dejavnostjo v regijah, upravičenih do odstopanj v okviru točke a tretjega odstavka 87. člena pogodbe;

(b) 1 milijona EUR za mala podjetja z gospodarsko dejavnostjo v regijah, upravičenih do odstopanj v okviru točke c tretjega odstavka 87. člena pogodbe.

Letni zneski pomoči za podjetje ne presegajo 33 % zneskov pomoči iz točk a in b.

4. Intenzivnost pomoči ne presega:

(a) v regijah iz točke a tretjega odstavka 87. člena pogodbe 35 % upravičenih stroškov, nastalih v prvih treh letih po ustanovitvi podjetja, in 25 % upravičenih odhodkov, nastalih v naslednjih dveh letih;

(b) v regijah iz točke c tretjega odstavka 87. člena pogodbe 25 % upravičenih stroškov, nastalih v prvih treh letih po ustanovitvi podjetja, in 15 % upravičenih odhodkov, nastalih v naslednjih dveh letih.

5. Upravičeni odhodki so pravni stroški, stroški posvetovanja in svetovanja ter upravni stroški, neposredno povezani z ustanovitvijo malega podjetja, kot tudi naslednji stroški, če so dejansko nastali v prvih petih letih po ustanovitvi podjetja:

(a) obresti na zunanje financiranje in dividende na angažirana lastna sredstva, ki ne presegajo referenčne mere;

(b) pristojbine za najem proizvodnih obratov/opreme;

(c) elektrika, voda, ogrevanje, davki (razen DDV in davka na poslovne prihodke pravnih oseb) in upravni stroški;

(d) amortizacije, pristojbine za zakup proizvodnih obratov/opreme ter stroški plač, če osnovne naložbe ali ustvarjanje delovnih mest in rekrutiranje niso prejeli drugih oblik pomoči.

6. Mala podjetja, ki so pod nadzorom delničarjev podjetij, ki so se zaprla v preteklih dvanajstih mesecih, niso upravičena do pomoči po tem členu, če podjetja svojo dejavnost opravljajo na istem upoštevem trgu ali na sosednjih trgih.

III. MIKRO, MALA IN SREDNJE VELIKA PODJETJA

11. člen

(pomoč za naložbe in zaposlovanje za MSP)

1. Intenzivnost pomoči ne presega:

(a) 20 % upravičenih stroškov za mala podjetja;

(b) 10 % upravičenih stroškov za srednja podjetja.

2. Upravičeni stroški so lahko:

(a) upravičeni stroški naložbe v opredmetenih ali neopredmetenih sredstvih ali

(b) ocenjeni stroški plač zaposlene osebe za delovno mesto, ustvarjeno neposredno z naložbenim projektom, izračunani za dve leti.

3. Če se naložba nanaša na predelavo in trženje kmetijskih proizvodov, intenzivnost pomoči ne presega:

(a) 75 % upravičenih naložb v najoddaljenejših regijah;

(b) 65 % upravičenih naložb na manjših egejskih otokih v smislu Uredbe Sveta (ES) št. 1405/2006 [29].

(c) 50 % upravičenih naložb v regijah, upravičenih po točki a tretjega odstavka 87. člena pogodbe;

(d) 40 % upravičenih naložb v vseh drugih regijah.

12. člen

(nova mala podjetja, ki so jih ustanovile podjetnice)

1. Upravičenci so nova mala podjetja, ki so jih ustanovile podjetnice.

2. Pomoč ne presega 1 milijona EUR za podjetje.

Letni zneski pomoči na podjetje ne presegajo 33 % zneskov pomoči iz prvega pododstavka.

3. Intenzivnost pomoči ne presega 15 % upravičenih stroškov, ki so nastali v prvih petih letih po ustanovitvi podjetja.

4. Upravičeni odhodki so pravni stroški, stroški posvetovanja in svetovanja ter upravni stroški, neposredno povezani z ustanovitvijo malega podjetja, kot tudi naslednji stroški, če so dejansko nastali v prvih petih letih po ustanovitvi podjetja:

(a) obresti na zunanje financiranje in dividende na angažirana lastna sredstva, ki ne presegajo referenčne mere;

(b) pristojbine za najem proizvodnih obratov/opreme;

(c) elektrika, voda, ogrevanje, davki (razen DDV in davka na poslovne prihodke pravnih oseb) in upravni stroški;

(d) amortizacije, pristojbine za zakup proizvodnih obratov/opreme ter stroški plač, če osnovne naložbe ali ustvarjanje delovnih mest in rekrutiranje niso prejeli drugih oblik pomoči;

(e) stroške skrbi za otroke in starše, vključno s stroški v zvezi s starševskim dopustom, če je ustrezno.

5. Mala podjetja, ki so pod nadzorom delničarjev podjetij, ki so se zaprla v preteklih dvanajstih mesecih, niso upravičena do pomoči na podlagi tega člena, če podjetja svojo dejavnost opravljajo na istem upoštevnem trgu ali na sosednjih trgih.

13. člen

(svetovalne storitve v korist MSP)

1. Intenzivnost pomoči ne presega 50 % upravičenih stroškov.

2. Upravičeni stroški so stroški svetovalnih storitev, ki jih zagotovijo zunanji svetovalci.

Storitve niso trajne ali občasne dejavnosti, niti se ne nanašajo na običajne stroške poslovanja podjetja, kot so rutinsko davčno svetovanje, redne pravne storitve ali oglaševanje.

IV. RIZIČNI KAPITAL

14. člen

(opredelitev pojmov)

1. "Lastniški kapital" je lastniški delež v podjetju, ki ga izražajo delnice, izdane investitorjem;

2. "navidezni lastniški kapital" je finančni instrument, katerega donos za imetnika temelji v glavnem na dobičku ali izgubah ciljnega podjetja in je nezavarovan ob neizpolnitvi obveznosti;

3. "zasebni lastniški kapital" je v nasprotju z javnim kapitalom zasebni lastniški ali navidezni lastniški kapital v podjetjih, ki ne kotirajo na borzi, vključno z rizičnim kapitalom;

4. "semenski kapital" je financiranje, ki se zagotovi za proučevanje, presojo in razvoj

začetnega koncepta pred stopnjo zagona;

5. "zagoni kapital" so finančna sredstva, zagotovljena podjetjem, ki svojih proizvodov ali storitev niso tržila ter še ne ustvarjajo dobička pri razvoju izdelka in na začetni stopnji trženja;

6. "kapital za širitev podjetja" so finančna sredstva, zagotovljena za razvoj in širitev podjetja, ki poslujejo ali ne na meji rentabilnosti oziroma z dobičkom, zato da se poveča proizvodna zmogljivost, razvija trg ali proizvodi in zagotovijo dodatna obratna sredstva;

7. "strategija izstopa" je strategija za likvidacijo holdingov z rizičnim kapitalom ali skladom zasebnega kapitala skladno z načrtom za doseganje najvišjega donosa, zajema pa prodajo deleža, odpise, odplačila prednostnih delnic/posojil, prodajo drugemu imetniku rizičnega kapitala, prodajo finančni instituciji in prodajo z javno ponudbo, vključno s prvo javno prodajo;

8. "ciljno podjetje" pomeni podjetje, v katero namerava vlagati investitor ali investicijski sklad.

15. člen

(pravila, ki jih je treba upoštevati)

1. Ukrep v zvezi z rizičnim kapitalom je v obliki udeležbe v dobičkonosnih skladih za naložbe zasebnega kapitala, ki se upravljajo na komercialni podlagi.

2. Obroki naložb, ki jih opravi investicijski sklad, ne presegajo 1,5 milijona EUR na ciljno podjetje v katerem koli obdobju dvanajstih mesecev.

3. Ukrep v zvezi z rizičnim kapitalom je za MSP s sedežem na območjih, ki prejemajo pomoč, ter mala podjetja s sedežem na območjih, ki ne prejemajo pomoči, omejen na zagotavljanje finančnih sredstev za semenski kapital, zagoni kapital in/ali kapital za širitev podjetja. Za srednja podjetja s sedežem na območjih, ki ne prejemajo pomoči, pa je ukrep v zvezi z rizičnim kapitalom omejen na zagotavljanje finančnih sredstev za semenski kapital in/ali zagoni kapital, ne pa za kapital za širitev podjetja.

4. Investicijski sklad zagotovi vsaj 70 % celotnega proračuna v obliki lastniškega kapitala ali navideznega lastniškega kapitala, naloženega v ciljna mala in srednja podjetja.

5. Zasebni investitorji zagotovijo vsaj 50 % finančnih sredstev investicijskega sklada. Investicijski skladi, namenjeni le MSP s sedežem na območjih, ki prejemajo pomoč, zasebni investitorji zagotovijo vsaj 30 % finančnih sredstev.

6. Za zagotovitev, da je ukrep v zvezi z rizičnim kapitalom dobičkonosen, morajo biti izpolnjeni ti pogoji:

(a) za vsako naložbo mora obstajati poslovni načrt, ki vsebuje podrobnosti o proizvodu, prodaji in izboljšanju donosnosti ter predhodno določa izvedljivost projekta, in

(b) za vsako naložbo obstaja jasna in realistična strategija izstopa.

7. Za zagotovitev, da se investicijski sklad upravlja na komercialni podlagi, je treba izpolniti te pogoje:

(a) med poklicnim direktorjem sklada in udeleženci v skladu je sklenjen sporazum, ki določa, da je direktorjevo plačilo vezano na uspešnost, določa cilje sklada in predvideva časovni razpored naložb ter

(b) so zasebni investitorji na trgu zastopani pri sprejemanju odločitev, na primer v odboru investitorjev ali svetovalnem odboru, in

(c) pri upravljanju sredstev se uporabljajo najboljše prakse in regulativni nadzor.

V. RAZISKAVE IN RAZVOJ

16. člen (opredelitev pojmov)

1. "Raziskovalna organizacija" je subjekt, kot je univerza ali raziskovalni inštitut, ne glede na njegov pravni status (urejen na podlagi javnega ali zasebnega prava) ali način financiranja, katerega osnovni cilj je izvajanje temeljnih raziskav, industrijskih raziskav in eksperimentalnega razvoja ter razširjanje njihovih izsledkov z učenjem, objavami ali prenosom tehnologij; ves dobiček je treba ponovno vložiti v te dejavnosti, v razširjanje njihovih izsledkov ali učenje; podjetja, ki lahko vplivajo na tako organizacijo, ker so na primer na položaju delničarja ali so člani organizacije, nimajo nobenega preferenčnega dostopa do raziskovalnih zmogljivosti take organizacije ali ugotovljenih raziskovalnih izsledkov;
 2. "temeljna raziskava" je eksperimentalno ali teoretično delo, ki se opravlja predvsem zaradi pridobivanja novega znanja o temeljnih načelih pojavov ali opazovanih dejstev, ne da bi bili neposredno usmerjeni v kakršen koli praktičen cilj ali uporabo;
 3. "industrijska raziskava" je načrtovana raziskava ali kritična preiskava, katere namen je pridobivanje novega znanja in spretnosti za razvoj novih proizvodov, procesov ali storitev ali za precejšnje izboljšanje obstoječih proizvodov, procesov ali storitev. Vključuje oblikovanje komponent kompleksnih sistemov, ki so potrebni za industrijske raziskave, zlasti za vrednotenje generične tehnologije, pri čemer so izključeni prototipi;
 4. "eksperimentalni razvoj" je pridobivanje, združevanje, oblikovanje ter uporaba obstoječega znanstvenega, tehnološkega, poslovnega ali drugega ustreznega znanja in spretnosti za izdelovanje načrtov ter ureditev ali oblikovanja za nove, spremenjene ali izboljšane proizvode, procese ali storitve. To lahko vključuje npr. tudi druge dejavnosti, usmerjene v konceptualne opredelitve, načrtovanje in dokumentacijo novih proizvodov, procesov in storitev. Dejavnosti lahko vključujejo proizvodne osnutke, risbe, načrte ali drugo dokumentacijo, če niso namenjeni tržni uporabi.
- Poleg tega je v to vključen razvoj prototipov za tržno uporabo in poskusnih projektov, kadar je prototip obvezno končni tržni izdelek ter kadar je preveč drago, da bi ga izdelali samo zaradi predstavitve in potrditve. Zaradi poznejše tržne uporabe predstavitvenih ali poskusnih projektov je treba vsak prihodek, ustvarjen s tako uporabo, odšteti od upravičenih stroškov.
- Eksperimentalna proizvodnja in testiranje proizvodov, procesov ter storitev sta prav tako upravičena, če ju ni mogoče uporabiti ali preoblikovati za uporabo v industriji ali tržno uporabo.
- Eksperimentalni razvoj ne vključuje rednih ali občasnih sprememb proizvodov, proizvodnih linij, proizvodnih procesov, obstoječih storitev in drugih tekočih dejavnosti, tudi če take spremembe pomenijo izboljšanje;
5. "visokokvalificirano osebje" so raziskovalci, inženirji, oblikovalci in vodje trženja z univerzitetno izobrazbo in vsaj petimi leti ustreznih strokovnih izkušenj; doktorsko usposabljanje se lahko šteje kot ustrezna strokovna izkušnja;
 6. "napotitev" pomeni, da upravičenec začasno zaposli osebje v določenem obdobju, po katerem se ima osebje pravico vrniti k svojemu prejšnjemu delodajalcu.

17. člen (raziskovalni in razvojni projekti)

1. Del raziskovalnega in razvojnega projekta, ki prejema pomoč, spada v celoti v eno ali več

raziskovalnih skupin za:

- (a) temeljne raziskave;
- (b) industrijske raziskave;
- (c) eksperimentalni razvoj.

Kadar projekt vključuje različne naloge, se vsaka naloga opredeli, kot da spada v eno od skupin, naštetih v prvem pododstavku, ali kot da ne spada v nobeno od teh skupin.

2. Intenzivnost pomoči ne presega:

- (a) 100 % upravičenih stroškov za temeljne raziskave;
- (b) 50 % upravičenih stroškov za industrijske raziskave;
- (c) 25 % upravičenih stroškov za eksperimentalni razvoj.

Intenzivnost pomoči je treba določiti za vsakega upravičenca do pomoči, tudi v projektu sodelovanja, kot je predvideno v podtočki i točke b četrtega odstavka.

Sestavljena pomoč, ki izhaja iz neposredne državne podpore za poseben projekt, in prispevki raziskovalnih organizacij za ta projekt, kadar ti prispevki pomenijo pomoč, ne smejo presegati veljavnih intenzivnosti pomoči za vsako upravičeno podjetje, upravičeno do pomoči, ob pomoči za raziskovalni in razvojni projekt, ki se izvaja v sodelovanju med raziskovalnimi organizacijami in podjetji.

3. Osnovne intenzivnosti pomoči, določene za industrijske raziskave in eksperimentalni razvoj v tretjem odstavku, se lahko povečajo, kot sledi:

- (a) kadar je pomoč dodeljena MSP, se lahko intenzivnost pomoči poveča za 10 odstotnih točk za srednje podjetje in za 20 odstotnih točk za malo podjetje in
- (b) do največje intenzivnosti pomoči v višini 80 % upravičenih stroškov se lahko doda bonus v višini 15 odstotnih točk, če:
 - (i) projekt temelji na učinkovitem sodelovanju vsaj dveh medsebojno neodvisnih podjetij in so izpolnjeni ti pogoji:

- nobeno posamezno podjetje ne sme kriti več kot 70 % upravičenih stroškov projekta sodelovanja,

- projekt vključuje sodelovanje z vsaj enim MSP ali se izvaja v vsaj dveh različnih državah članicah ali

- (ii) projekt temelji na učinkovitem sodelovanju podjetja z raziskovalno organizacijo, pri čemer so izpolnjeni ti pogoji:

- raziskovalna organizacija krije vsaj 10 % upravičenih stroškov projekta in

- raziskovalna organizacija ima pravico objaviti izsledke raziskovalnih projektov, če izhajajo iz raziskave, ki jo izvaja ta organizacija, ali

- (iii) so pri industrijskih raziskavah izsledki projekta splošno razširjeni na tehničnih in znanstvenih konferencah ali objavljeni v znanstvenih ali tehničnih časopisih ali v prosto dostopnih zbirkah podatkov (podatkovne zbirke, v katerih lahko ima vsak dostop do neobdelanih podatkov raziskav) ali prek brezplačne in odprte programske opreme.

Za namene podtočk i in ii točke b prvega pododstavka se podizvajalske pogodbe ne štejejo kot učinkovito sodelovanje.

4. Upravičeni stroški so lahko:

- (a) stroški osebja (raziskovalci, tehniki in drugo podporno osebje v obsegu, kot so zaposleni na raziskovalnem projektu);

- (b) stroški instrumentov in opreme v obsegu ter za obdobje uporabe v raziskovalnem projektu. Če se ti instrumenti in oprema vso življenjsko dobo ne uporabljajo samo za raziskovalni projekt, se štejejo za upravičene samo stroški amortizacije, izračunani na

podlagi dobre računovodske prakse, ki ustrezajo trajanju raziskovalnega projekta;

(c) stroški stavb in zemljišča v obsegu in za obdobje, za katero se uporabljajo za raziskovalni projekt. Glede stavb se štejejo za upravičene le stroški amortizacije, izračunani na podlagi dobre računovodske prakse, ki ustrezajo trajanju raziskovalnega projekta. Kot upravičeni stroški za zemljišče se štejejo stroški komercialnega prenosa ali dejanski stroški kapitala;

(d) stroški pogodbenih raziskav, tehnično znanje in patenti, ki so bili kupljeni ali je bilo zanje pridobljeno licenčno dovoljenje od zunanjih virov po tržni ceni, kadar je bila transakcija opravljena strogo poslovno in ni temeljila na tajnem dogovoru, ter stroški svetovalnih in drugih ustreznih storitev, uporabljenih izključno za raziskovalne dejavnosti;

(e) dodatni režijski stroški, nastali neposredno kot posledica raziskovalnega projekta;

(f) drugi poslovni stroški, vključno s stroški materiala, zalog in podobnih izdelkov, nastali neposredno kot posledica raziskovalne dejavnosti.

6. Vsi upravičeni stroški se dodelijo posebni skupini raziskav in razvoja.

18. člen

(študije tehnične izvedljivosti)

1. Intenzivnost pomoči ne presega:

(a) za MSP – 75 % upravičenih stroškov za pripravljalne študije za dejavnosti industrijskih raziskav in 50 % upravičenih stroškov za pripravljalne študije za dejavnosti eksperimentalnega razvoja;

(b) za velika podjetja – 65 % upravičenih stroškov za pripravljalne študije za dejavnosti industrijskih raziskav in 40 % upravičenih stroškov za pripravljalne študije za dejavnosti eksperimentalnega razvoja.

2. Upravičeni stroški so stroški študij.

19. člen

(pravice industrijske lastnine za MSP)

1. Intenzivnost pomoči ne presega intenzivnosti za raziskovalno-razvojni projekt, določen v tretjem in četrtem odstavku 31. člena, v zvezi z raziskovalnimi dejavnostmi, ki so prve privedle do pravic industrijske lastnine.

2. Upravičeni stroški so lahko:

(a) vsi stroški, nastali pred podelitvijo pravice na izvirni stopnji pristojnosti, vključno s stroški, ki so povezani s pripravo, vložitvijo in obravnavo zahtevka, ter stroški, ki nastanejo pri obnovitvi zahtevka, preden je bila pravica podeljena;

(b) stroški prevajanja in drugi stroški, nastali zaradi pridobivanja ali potrditve pravice na drugih stopnjah pristojnosti;

(c) stroški, nastali pri zaščiti veljavnosti pravice med uradno obravnavo zahtevka in morebitnimi ugovornimi postopki, tudi če so nastali po podelitvi pravice.

20. člen

(raziskave in razvoj v kmetijstvu in ribištvu)

1. Pomoč je v interesu vseh operaterjev v posameznem sektorju ali podsektorju.
2. Pred začetkom raziskave je treba na internetu objaviti informacije o tem, da se bo opravila raziskava, in njen namen. Vključiti je treba približni datum pričakovanih izsledkov in mesto objave na internetu ter omeniti, da bodo izsledki na voljo brezplačno;
Izsledki raziskave so na internetu na voljo najmanj pet let. Te informacije objavijo najpozneje takrat, ko se članom katere koli organizacije pošlje katera koli druga informacija;
3. Pomoč se dodeli neposredno raziskovalni organizaciji in ne sme vključevati neposrednega dodeljevanja pomoči, ki ni povezana z raziskavami, namenjenega podjetju, ki proizvaja, predeluje ali trži kmetijske proizvode, proizvajalcem takih proizvodov pa ne sme zagotoviti subvencioniranih cen.
4. Intenzivnost pomoči ne presega 100 % upravičenih stroškov.
5. Upravičeni stroški so stroški, določeni v členu ...
6. Pomoč za raziskave in razvoj, ki se nanaša na proizvode s seznama v prilogi I k pogodbi ter ne izpolnjuje pogojev iz ..., je združljiva s skupnim trgom v smislu točke c tretjega odstavka 87. člena pogodbe in je izvzeta iz obveznosti priglasitve po tretjem odstavku 88. člena pogodbe, če so izpolnjeni pogoji iz 30., 31. in 32. člena te uredbe.

21. člen

(mlada inovativna podjetja)

1. Upravičenec je malo podjetje, ki obstaja manj kot šest let v času, ko se pomoč dodeli.
2. Stroški raziskav in razvoja upravičenca pomenijo najmanj 15 % njegovih skupnih stroškov poslovanja v vsaj enem od treh let pred dodelitvijo pomoči ali če je novoustanovljeno podjetje brez kakršne koli finančne preteklosti v reviziji trenutnega finančnega obdobja, ki jih potrdi zunanji revizor.
3. Znesek pomoči ne presega 1 milijona EUR.
Ta znesek pomoči ne presega 1,5 milijona EUR v regijah, upravičenih za odstopanje iz točke a tretjega odstavka 87. člena pogodbe in 1,25 milijona EUR v regijah, upravičenih za odstopanje iz točke c tretjega odstavka 87. člena pogodbe.
4. Upravičenec lahko v obdobju, v katerem izpolnjuje pogoje za mlado inovativno podjetje, prejme pomoč samo enkrat.

22. člen

(svetovalne in podporne storitve za inovacije (za MSP))

1. Upravičenec je MSP.
2. Znesek pomoči ne presega 200.000 EUR na upravičenca v obdobju katerih koli treh let.
3. Ponudnik storitev ima korist od državne ali evropske certifikacije. Če ponudnik storitev nima teh koristi, intenzivnost pomoči ne presega 75 % upravičenih stroškov.
4. Upravičenec mora pomoč uporabiti za nakup storitev po tržni ceni, če je ponudnik storitev nedobičkonosni subjekt, po ceni, ki kaže njegove celotne stroške, povišane za razumno maržo.
5. Upravičeni stroški so:
(a) glede svetovalnih storitev za inovacije stroški v zvezi s svetovanjem pri upravljanju; tehnološko pomočjo; storitvami prenosa tehnologij; usposabljanjem;

svetovanjem za pridobitev, zaščito in trgovino glede pravic intelektualne lastnine ter za licenčne pogodbe; svetovanjem glede uporabe standardov.

(b) glede podpornih storitev za inovacije stroški v zvezi s pisarniškimi prostori; podatkovnimi zbirkami; tehničnimi knjižnicami; tržnimi raziskavami; uporabo laboratorija; kakovostnim označevanjem, preverjanjem in certifikacijo.

23. člen

(posojanje visokokvalificiranega osebja)

1. Napoteno osebje ne sme nadomestiti drugega osebja, ampak se mora zaposliti na novoustanovljenih položajih v podjetju upravičenca in mora biti pred tem vsaj dve leti zaposleno v raziskovalni organizaciji ali velikem podjetju, ki osebje napoti v izposojno.

Napoteno osebje se mora ukvarjati z raziskavami in razvojem ter inovacijami v MSP, ki je prejelo pomoč.

2. Največja intenzivnost pomoči ne presega 50 % upravičenih stroškov za največ tri leta na podjetje in na izposojeno osebo.

3. Vsi stroški za izposojno in zaposlovanje visokokvalificiranega osebja, vključno s stroški uporabe agencije za zaposlovanje, ter plačilom nadomestila za mobilnost za napoteno osebje, so upravičeni stroški.

VI. USPOSABLJANJE

24. člen

(opredelitev pojmov)

1. "Posebno usposabljanje" pomeni usposabljanje, ki ga delojemalec neposredno in pretežno uporablja na svojem trenutnem ali prihodnjem delovnem mestu v podjetju ter mu daje znanje, ki je ali pa je le v omejenem obsegu prenosljivo na druga podjetja ali delovna področja;

2. "splošno usposabljanje" je usposabljanje, ki ga delojemalec ne uporablja samo ali pretežno na svojem trenutnem ali prihodnjem delovnem mestu v podjetju, temveč delojemalcu daje znanje, ki je precej prenosljivo na druga podjetja ali delovna področja. Usposabljanje se obravnava kot "splošno", na primer če:

(a) ga skupaj organizira več različnih neodvisnih podjetij ali če je odprto za delojemalce iz različnih podjetij;

(b) so ga priznali, potrdili ali preverili javni organi oziroma organizacije ali drugi organi oziroma institucije, ki jih je ustrezno pooblastila država članica ali Skupnost.

25. člen

(pomoč za usposabljanje)

1. Intenzivnost pomoči ne presega:

(a) 25 % upravičenih stroškov za posebno usposabljanje in

(b) 60 % upravičenih stroškov za splošno usposabljanje.

Toda intenzivnost pomoči se lahko poveča, in sicer do največje intenzivnosti pomoči v višini

80 % upravičenih stroškov, v teh primerih:

(a) za 10 odstotnih točk, če je usposabljanje namenjeno invalidom ali prikrajšanim delavcem;

(b) za 10 odstotnih točk, če je pomoč dodeljena srednjemu podjetju, in za 20 odstotnih točk, če je pomoč dodeljena malemu podjetju.

Če se pomoč dodeli za pomorski prevoz, lahko znaša njena intenzivnost 100 % upravičenih stroškov, ne glede na to, ali je posebno ali splošno usposabljanje, če so izpolnjeni ti pogoji:

(a) oseba, ki se usposablja, ne sme biti aktiven, temveč pomožen član posadke in

(b) usposabljanje mora biti na ladjah, ki so vpisane v evidenco Skupnosti.

2. Kadar projekt pomoči hkrati zajema posebno in splošno usposabljanje, ki jih za izračun intenzivnosti pomoči ni mogoče ločiti, ter kadar ni mogoče ugotoviti, ali je usposabljanje posebno ali splošno, je treba uporabiti intenzivnost pomoči, ki velja za posebno usposabljanje.

3. Upravičeni stroški za projekt pomoči za usposabljanje so:

(a) stroški dela inštruktorjev;

(b) potni stroški inštruktorjev in oseb, ki se usposabljaajo, vključno z nastanitvijo;

(c) drugi tekoči stroški, kot so material in zaloge, neposredno povezani s projektom;

(d) amortizacija orodja in opreme v obsegu, v katerem se uporabljajo izključno za projekt usposabljanja;

(e) stroški vodenja in svetovanja, ki se nanašajo na projekt usposabljanja;

(f) stroški oseb, ki se usposabljaajo, in splošni posredni stroški (upravni stroški, najemnine, režijski stroški) do skupnega zneska vseh drugih upravičenih stroškov iz točk od a do e. Za stroške dela inštruktorjev se lahko upoštevajo samo ure, ko osebe, ki se usposabljaajo, dejansko sodelujejo pri usposabljanju, potem ko se odštejejo vse produktivne ure.

VII. Najmanjša pomoč (de minimis)

26. člen

(upravičenci do pomoči)

1. Do najmanjše pomoči niso upravičene:

(a) pomoči, dodeljene podjetjem, ki delujejo v ribištvi in ribogojstvu, kot jih obravnava Uredba Sveta (ES) št. 104/2000 (1);

(b) pomoči, dodeljene podjetjem, ki delujejo v primarni kmetijski proizvodnji s seznama v prilogi I k pogodbi;

(c) pomoči, dodeljene podjetjem, ki se ukvarjajo s predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov s seznama v prilogi I k pogodbi v teh primerih:

(i) če je znesek pomoči določen na podlagi cene ali količine proizvodov, ki so kupljeni od primarnih proizvajalcev ali jih ta podjetja dajo na trg,

(ii) če je pomoč pogojena s tem, da se delno ali v celoti prenese na primarne proizvajalce;

(d) pomoči za z izvozom povezane dejavnosti v tretje države ali države članice, kot je pomoč, neposredno povezana z izvoženimi količinami, ustanovitvijo in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi izdatki, povezanimi z izvozno dejavnostjo;

(e) pomoči, pogojene s prednostjo rabe domačega blaga pred rabo uvoženega blaga;

(f) pomoči, dodeljene podjetjem, ki delujejo v premogovništvu, kakor so opredeljene v Uredbi (ES) št. 1407/2002;

- (g) pomoči za nabavo vozil za cestni prevoz tovora, dodeljene podjetjem, ki opravljajo cestne prevoze blaga za najem ali plačilo;
- (h) pomoči, dodeljene podjetjem v težavah.

27. člen

(opredelitev pojmov)

- (a) "Kmetijski proizvodi" so izdelki s seznama v prilogi I pogodbe ES, razen ribiških;
- (b) "predelava kmetijskih proizvodov" pomeni vsak postopek, s katerim proizvod ostane kmetijski proizvod, razen dejavnosti na kmetiji, potrebnih za pripravo živalskega ali rastlinskega izdelka za prvo prodajo;
- (c) "trženje kmetijskih proizvodov" pomeni imeti na zalogi ali razstavljati zaradi prodaje, ponudbe za prodajo, dobave ali katerega koli drugega načina dajanja na trg razen prve prodaje primarnega proizvajalca prodajnemu posredniku ali predelovalcu in vsake dejavnosti priprave proizvoda za tako prvo prodajo; prodaja, ki jo opravi primarni proizvajalec končnemu potrošniku, se šteje za trženje, če se opravlja v ločenih, za to namenjenih prostorih.

28. člen

(višina pomoči)

1. Skupna najmanjša pomoč, dodeljena kateremu koli podjetju, ne sme presegati 200 000 EUR v katerem koli obdobju treh proračunskih let. Skupna najmanjša pomoč, dodeljena kateremu koli podjetju v cestnoprometnem sektorju, ne sme presegati 100 000 EUR v katerem koli obdobju treh proračunskih let. Ti zgornji meji se uporabljata ne glede na obliko najmanjše pomoči ali zastavljeni cilj ter ne glede na to, ali se pomoč, ki jo dodeli država članica, v celoti ali delno financira s sredstvi Skupnosti.
2. Zgornja meja pomoči se izrazi v denarni dotaciji. Vsi uporabljeni zneski so bruto zneski, tj. pred odbitkom davkov ali drugih dajatev.
3. Kadar se pomoč dodeli v obliki, ki ni dotacija, je znesek pomoči enak bruto ekvivalentu dotacije.
4. Pomoč, plačljiva v več obrokih, se diskontira do svoje vrednosti, ki jo ima ob dodelitvi. Obrestna mera, ki jo je treba uporabiti za diskontiranje in izračun bruto ekvivalenta dotacije, je referenčna mera, ki velja ob dodelitvi.

29. člen

(pregledna najmanjša pomoč)

Najmanjša pomoč se lahko dodeli le, če je mogoče vnaprej brez ocene tveganja natančno izračunati bruto ekvivalent dotacije ("pregledna pomoč"). To pomeni:

- (a) Pomoč v obliki posojil se obravnava kot pregledna najmanjša pomoč, ko se bruto ekvivalent dotacije izračuna na podlagi tržnih obrestnih mer, ki veljajo ob odobritvi dotacije.
- (b) Pomoč v obliki dotoka svežega kapitala se ne obravnava kot pregledna najmanjša pomoč, razen če skupni znesek dotoka javnega kapitala ne presega zgornje meje najmanjše pomoči.
- (c) Pomoč v obliki ukrepov rizičnega kapitala se ne obravnava kot pregledna najmanjša pomoč, razen če shema rizičnega kapitala ne predvideva kapitala samo do zgornje meje najmanjše pomoči za vsako ciljno podjetje.
- (d) Individualna pomoč, predvidena z jamstveno shemo za podjetja, ki niso podjetja v težavah, se obravnava kot pregledna najmanjša pomoč, kadar zajamčeni del posojila,

predvidenega v taki shemi, ne presega 1 500 000 EUR na podjetje. Individualna pomoč, predvidena z jamstveno shemo v korist podjetij, ki delujejo v cestnem prometu in niso podjetja v težavah, se obravnava kot pregledna najmanjša pomoč, kadar zajamčeni del posojila, predvidenega s tako shemo, ne presega 750 000 EUR na podjetje. Če zajamčeni del posojila, ki mu je jamstvo namenjeno, znaša le določen delež te zgornje meje, se šteje, da bruto ekvivalent dotacije navedenega jamstva ustreza istemu deležu veljavne zgornje meje iz drugega odstavka 2. člena. Jamstvo ne presega 80 % posojila, ki mu je namenjeno.

VIII. KONČNA DOLOČBA

KONČNA DOLOČBA

30. člen

(uveljavitev)

Ta uredba začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.